

שבע ימים ומעשים הלך לעולמו אבינו היקר שמעון שניפר ז"ל, והוא בן 83.

שישים וארבע שנותיו בארץ, שעשה יחד עם אמא חנה ז"ל, היו שרשרת רצופה של השתתפות פעילה בחיי הישוב העברי המתהווה.

עם עלותו ארצה בשנת 1909 עבד כשכיר יום ושומר במושבות יהודה. כאשר קמה קבוצת הירקנים בבן שמן, הצטרף אל אחיו צבי יבל"א, שהיה בין מייסדיה. בהשפעתם של יצחק וילקנסקי וברל כצנלסון נעשתה הקבוצה גרעין ל"מושב הפועלים" בנחלת יהודה. חבריו, בניגוד לרצון "הועד האודסאי" (המוסד המיישב) קבעו לעצמם תקנון, שהיה אחר כך לחוקת מושב עובדים.

מיד לאחר מאורעות תל חי נענו ההורים לקריאה "הגלילה" (1921) ועלו לקבוצת מחניים שבגליל. וכשהקבוצה התפרקה כעבור שנתיים הצטרפה המשפחה לגרעין תל-עדש (1923). בהמשך כל שנות חברותו בתל עדשים כיהן אבא בתפקידים שונים בניהול המושב. הוא היה מקובל על ישובים בסביבה ולעתים קרובות נעזרו בעצתו בענייני ציבור.

כבר במחניים גילה אבא ענין מיוחד בענף הלול. ב-1923 פירסם ב"השדה" מאמר על אפשרויות פיתוח של ענף עופות המים בארץ. בתל עדשים היה הלול אחד הענפים העיקרים במשקו. אבא היה ממייסדי ארגון מגדלי עופות ושימש כמזכירו הראשון.

בחפשו אחר שלימות בדרך חייו, הוא עבר עם משפחתו בשנת 1937 לגשר דלהמיה – היום אשדות יעקב. גם כאן המשיך עוד מספר שנים בפעולתו כמזכיר ארגון מגדלי העופות. ולאחר מכן עסק בתחומים שונים: הדריך בחברת נוער, עבד בגן הנוי, בגן הבית, בסנדלריה ועוד.

שנות מלחמת העולם היו שנות השיא בפעילותו הציבורית. ביחד עם אמא ז"ל הוא התגייס לצבא הבריטי. לאחר תקופת שירות פעיל נקרא לפעולה בלשכת הגיוס המרכזית. עם תום המלחמה מוסיף אבא לטפל בסידורם של החיילים המשוחררים ובוועידת ההסתדרות הוא היה דוברם ברשימת מפא"י.

בגיל למעלה משבעים נענה אבא לקריאת התנועה והתנדב לשמש כרכז תרבות במושבי חבל תענך. ברגל עבר בין הכפרים כשמזונו – קופסת סרדינים וזיתים – בצקלונו.

בשנותיו האחרונות למד את מלאכת הקרמיקה והתגלה כאמן במקצוע זה. השבחים שקצרו תערוכותיו והתהדרותן של מאות נערות בתכשיטיו, הן עדות לכך. גם בזמן שהופגז קבוץ תל קציר, היה בא אליו כדי לקיים חוג לקרמיקה.

על רוחב דעתו ואישיותו הרב צדדית יעידו הרשימות הרבות שנשארו בעזבונו, המקיפות את כל תחומי החיים.

את אמא הכיר אבי מילדותו. יחד גדלו בעיירה קוידנוב שבפלך מינסק. מאז לא נפרדו דרכיהם. פטירתה של אמא, חנה ז"ל, למחרת שמחת תורה אשתקד, שברה את רוחו. שנה תמימה הקדיש לעריכת חוברת לזכרה. זמן קצר לאחר שהשלים את חוברת הזכרון נפל למשכב, שממנו לא קם עוד. שלושה חודשים התייסר במכאוביו. ביום י"ז אדר ב' תשל"ג עזבנו לעולמים.

יהא זכרו ברוך.

ה ב נ י ם